

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.9.2015
COM(2015) 451 final

2015/0209 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul
Italiai, Greciei și Ungariei**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Agenda europeană privind migrația

Comisia Europeană a prezentat la 13 mai 2015 o agendă europeană cuprinzătoare privind migrația¹, subliniind, pe de o parte, măsurile imediate care vor fi propuse de către Comisie pentru a răspunde la situația de criză din Mediterana și, pe de altă parte, inițiativele pe termen mediu și lung care trebuie întreprinse pentru a furniza soluții structurale pentru o mai bună gestionare a migrației sub toate aspectele sale.

Ca parte a măsurilor imediate, Comisia a anunțat că, până la sfârșitul lunii mai, va propune un mecanism de declanșare a sistemului de intervenție în caz de urgență avut în vedere la articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În agendă se recunoaște faptul că, în prezent, sistemele de azil ale statelor membre se confruntă cu o presiune fără precedent și că, odată cu numărul mare de sosiri, în special în statele membre din prima linie, capacitățile de primire și prelucrare ale acestora sunt deja solicitate la maximum. În cadrul agendei s-a anunțat că propunerea de aplicare a articolului 78 alineatul (3) va include un mecanism temporar de distribuire a persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, pentru a asigura participarea echitabilă și echilibrată a tuturor statelor membre la acest efort comun. În anexa la agendă a fost inclusă o cheie de repartizare, bazată pe criteriile menționate în aceasta (PIB, dimensiunea populației, rata șomajului și numărul de solicitanți de azil și de refugiați relocați anterior).

Agenda a subliniat că acest răspuns rapid adoptat ca reacție la criza actuală din Mediterana trebuie să reprezinte și tiparul răspunsului UE la crizele viitoare, indiferent de partea frontierei externe comune care ar fi supusă unor presiuni, de la est la vest și de la nord la sud.

1.2. Aplicarea articolului 78 alineatul (3) din tratat în ceea ce privește Italia, Grecia și Ungaria

Ca parte a politicii comune privind azilul, articolul 78 alineatul (3) din tratat prevede un temei juridic specific pentru a face față situațiilor de urgență. Pe baza unei propuneri din partea Comisiei Europene, acesta permite Consiliului, după consultarea Parlamentului European, să adopte măsuri provizorii în beneficiul statului membru (statelor membre) care se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți din țări terțe în unul sau mai multe state membre. Măsurile provizorii prevăzute la articolul 78 alineatul (3) au un caracter excepțional. Acestea pot fi aplicate numai dacă este atins un anumit prag al urgenței și gravității problemelor create în sistemul (sistemele) de azil al(ale) statului membru (statelor membre) de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe.

Agenda europeană privind migrația, declarațiile Consiliului European din aprilie și iunie 2015¹ și rezoluția Parlamentului European² prezentată în urma tragediilor care au avut loc în Mediterana converg toate în privința nevoilor specifice și urgente cu care se confruntă statele membre din prima linie, precum și în privința necesității de a consolida solidaritatea internă și de a propune măsuri concrete pentru a sprijini statele membre cele mai afectate.

---

¹ Declarația emisă în urma reuniunii speciale a Consiliului European (23 aprilie 2015), EUCO 18/15.
Concluziile Consiliului în urma reuniunii Consiliului European (25-26 iunie 2015), EUCO 22/15.

² P8_TA(2015)0176, 28 aprilie 2015.

La 20 iulie 2015, Consiliul a convenit asupra unei abordări generale cu privire la un proiect de decizie de instituire a unui mecanism de transfer temporar și excepțional din Italia și Grecia în alte state membre al persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională³. În aceeași zi, s-a adoptat prin consens o rezoluție a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, care reflectă situațiile specifice din statele membre, cu privire la transferul din Grecia și Italia a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. În decursul a doi ani, din Italia vor fi transferate 24 000 de persoane, iar din Grecia 16 000 de persoane.

De la data aceluși consens al Consiliului, situația în materie de migrație în centrul și estul Mării Mediterane s-a intensificat. În lunile de vară, fluxurile de migranți și de refugiați au fost de peste două ori mai mari, ceea ce a creat necesitatea unui nou mecanism de transfer de urgență care să reducă presiunea cu care se confruntă Italia, Grecia și, de asemenea, Ungaria. Informațiile statistice referitoare la numărul resortisanților din țări terțe care au sosit neregular în statele membre în perioada 1 ianuarie - 31 iulie 2015, inclusiv a celor care par a avea în mod clar nevoie de protecție internațională, confirmă presiunile migratorii apărute în Italia și Grecia și ilustrează deplasările ulterioare în Europa pe la frontiera serbo-maghiară, ceea ce a cauzat presiuni excepționale în Ungaria.

Conform datelor Frontex, în perioada 1 ianuarie - 30 august 2015, principalele zone de trecere neregulară a frontierelor în UE sunt rutele prin centrul și estul Mării Mediterane și ruta prin Balcanii de Vest, acestea reprezentând 99 % din totalul cazurilor de trecere neregulară a frontierei în UE. De asemenea, din datele Frontex rezultă că ruta Balcanilor de Vest reprezintă acum peste 30 % din numărul total al cazurilor de trecere neregulară a frontierei identificate în 2015, marea majoritate a persoanelor intrând în UE pe la frontierele externe ale Greciei. Din cei care sosesc prin zona centrală a Mării Mediterane, majoritatea sunt migranți din Siria și Eritreea, în cazul cărora rata de recunoaștere în primă instanță este de peste 75 %, conform datelor Eurostat pentru primul trimestru al anului 2015. În mod similar, majoritatea migranților care sosesc prin estul Mării Mediterane și Balcanii de Vest vin din Siria și Afganistan.

În lunile iulie și august 2015, situația la frontiera din estul Mării Mediterane s-a intensificat dramatic, peste 137 000 de migranți în situație neregulară fiind identificați la intrarea în Grecia prin nord-estul Mării Egee și Insulele Dodecaneze (Kos și Lesbos în special) și pe la frontiera greco-turcă. Similar, în aceeași perioadă, în Italia au sosit peste 42 000 de migranți aflați în situație neregulară, prin zona centrală a Mării Mediterane, iar în Ungaria au intrat 78 472 de persoane pe la granița dintre Serbia și Ungaria.

În perioada 1 ianuarie - 31 iulie 2015, Grecia a primit 7 475 de cereri de protecție internațională. Față de aceeași perioadă a anului 2014 (5 740 de cereri), aceasta reprezintă o creștere cu 30 % a cererilor. În aceeași perioadă, Italia a primit 39 183 de cereri de protecție internațională, iar Ungaria 98 072, ceea ce înseamnă o creștere cu 27 % (30 755 de cereri) și, respectiv, 1 290 % (7 055 de cereri), comparativ cu anul 2014.

Modificarea structurii demografice a naționalităților care sosesc pe ruta Balcanilor de Vest în Ungaria, de la începutul anului 2015, și creșterea importantă a numărului de sosiri în lunile de vară, înseamnă o nouă situație de urgență care întrunește criteriile prevăzute la articolul 78 alineatul (3). Creșterea semnificativă a numărului de cetățeni sirieni care sosesc pe această rută sugerează că, cel mai probabil, afluxurile de persoane au nevoie de protecție internațională. Această creștere exponențială înregistrată într-un interval scurt de timp a limitat, de asemenea, capacitatea Ungariei de a asigura resurse suficiente pentru capacitatea de primire și procedurile de azil astfel încât să răspundă necesităților actuale. Drept urmare,

³ Al 3405-lea Consiliu Justiție și Afaceri Interne – Documentul Consiliului 11097/15.

Comisia a acordat Ungariei asistență de urgență în temeiul Fondului pentru azil, migrație și integrare și al Fondului pentru securitate internă. În pofida nevoii acute de asistență, deplasările ulterioare în Austria și Germania sunt tendința predominantă, iar Ungaria a devenit o țară de tranzit pentru majoritatea migranților care preferă să nu continue demersurile aferente cererii și să nu solicite protecție internațională în Ungaria. Tendințe migratorii similare pot fi observate atât în Grecia, cât și în Italia. Ca atare, o măsură suplimentară de transfer din aceste trei state membre se justifică în contextul presiunilor migratorii continue cu care se confruntă toate cele trei state membre și dat fiind că majoritatea persoanelor care sosesc la frontierele externe ale UE solicită protecție în altă parte din cauza condițiilor dificile pe care le întâmpină atunci când sosesc în Italia, Grecia și Ungaria.

Amplasarea geografică a Italiei și Greciei, implicând existența în vecinătatea lor imediată a unor conflicte în curs de desfășurare, le face în continuare în viitorul apropiat mai vulnerabile decât alte state membre, preconizându-se că fluxuri de migranți fără precedent vor ajunge în continuare pe țărmurile acestor țări. Acești factori externi, constând în creșterea presiunii exercitate de migrație, se adaugă la deficiențele structurale existente în sistemele lor de azil, punând și mai mult sub semnul întrebării capacitatea acestora de a gestiona în mod adecvat această situație de presiune ridicată.

Prin urmare, peisajul actual în materie de migrație din Italia și Grecia este unic în UE și este necesar ca toate celelalte state membre să își demonstreze solidaritatea date fiind presiunile la care este supusă capacitatea celor două țări de a procesa cererile de protecție internațională și de a le oferi persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională condițiile de primire și perspective de integrare adecvate.

Evoluția fluxurilor migratorii va fi monitorizată în continuare îndeaproape de către Comisie în ceea ce privește toate statele membre. Prin urmare, în viitor pot fi activate măsuri similare în ceea ce privește acele state membre care ar putea să se confrunte cu o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe. Sunt posibile măsuri viitoare în cazul în care situația din estul Ucrainei s-ar deteriora și mai mult.

Instituțiile UE și actorii-cheie și-au exprimat deja opiniile de ansamblu cu privire la acest subiect. Prin declarația sa din 23 aprilie 2015, Consiliul European s-a angajat să ia în considerare opțiunile pentru organizarea unui transfer de urgență între toate statele membre pe bază de voluntariat. Prin rezoluția sa din 28 aprilie 2015, Parlamentul European a solicitat Consiliului să analizeze cu seriozitate posibilitatea de a recurge la articolul 78 alineatul (3) din tratat.

ICNUR⁴ a solicitat UE să se angajeze în privința unor instrumente de solidaritate în cadrul UE, pentru a sprijini în special Grecia și Italia, inclusiv prin transferul în diferite țări din Europa al refugiaților sirieni care sunt salvați pe mare, pe baza unui sistem de distribuție echitabil. Sectorul ONG-urilor și-a exprimat de asemenea punctul de vedere privind chestiunea transferului persoanelor care au nevoie de protecție internațională⁵.

---

⁴ Propunerile ICNUR de gestionare a actualelor și viitoarelor sosiri de solicitanți de azil, refugiați și migranți pe mare în Europa, martie 2015, disponibile la următoarea adresă: <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ A se vedea, de exemplu, Planul în zece puncte al ECRE pentru a preveni pierderea de vieți omenești pe mare (*Ten-point plan to prevent deaths at sea*), 23 aprilie 2015, disponibil la adresa: www.ecre.org.

2. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

2.1. Rezumatul acțiunii propuse

Obiectivul propunerii este de a institui măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale pentru Italia, Grecia și Ungaria pentru a le permite acestora să facă față cu eficacitate actualului aflux semnificativ de resortisanți ai unor țări terțe pe teritoriul lor, care exercită presiuni asupra sistemelor lor de azil.

Măsurile prevăzute în prezenta decizie implică o derogare temporară de la criteriul prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și de la etapele procedurale, inclusiv termenele-limită, prevăzute la articolele 21, 22 și 29 din respectivul regulament. Garanțiile juridice și procedurale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 604/2013, inclusiv dreptul la o cale de atac eficientă, rămân aplicabile în ceea ce privește solicitanții care intră sub incidența prezentei decizii.

În conformitate cu articolul 78 alineatul (3), măsurile care pot fi întreprinse în beneficiul unui stat membru trebuie să fie de natură provizorie. În același timp, pentru a se asigura că măsurile luate au un impact real în practică și ar ajuta realmente Italia, Grecia și Ungaria să facă față afluxului de migranți, durata acestor măsuri nu ar trebui să fie prea scurtă. Prin urmare, se propune ca măsurile provizorii prevăzute în această propunere să se aplice pentru o perioadă de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Măsurile provizorii avute în vedere în prezenta propunere se referă, în primul rând, la transferul din Italia, Grecia și Ungaria către alte state membre al solicitanților de protecție internațională care par să aibă, *prima facie*, în mod clar nevoie de protecție internațională.

Celelalte state membre, denumite în cadrul propunerii „state membre de transfer”, devin responsabile de examinarea cererii persoanei care urmează să fie transferată. Examinarea cererii va fi efectuată în conformitate cu normele prevăzute în Directiva 2011/95/UE și în Directiva 2005/85/CE, și, începând cu 20 iulie 2015, în Directiva 2013/32/UE, care va înlocui Directiva 2005/85/CE. Condițiile de primire se vor conforma normelor prevăzute în Directiva 2003/9/CE și, începând cu 20 iulie 2015, în Directiva 2013/33/UE, care va înlocui Directiva 2003/9/CE.

Propunerea stabilește o țintă numerică în privința solicitanților care urmează să fie transferați din Italia, Grecia și Ungaria, și anume 15 600, 50 400 și, respectiv, 54 000 de persoane, și include în anexele sale trei chei de repartizare care definesc numărul de solicitanți care vor fi transferați din Italia, Grecia și, respectiv, Ungaria către alte state membre. Această alocare între Italia, Grecia și Ungaria se bazează pe ponderea numărului total de treceri neregulate ale frontierei către Italia, Grecia și Ungaria de către persoane care au nevoie în mod clar de protecție internațională. De asemenea, se ia în considerare creșterea bruscă a numărului de treceri neregulate ale frontierei în Ungaria în cursul anului 2015, mai ales în lunile iulie și august, și în Grecia în lunile iulie și august 2015, precum și numărul tot mai mare înregistrat anul acesta în Italia în lunile iulie și august ale acestui an. Se propune ca Italia, Grecia și Ungaria să nu fie luate în considerare în calitate de state membre de transfer. Totalul de 120 000 de solicitanți care ar trebui transferați din Italia, Grecia și Ungaria corespunde unui procentaj de aproximativ 62 % din numărul total al persoanelor care au nevoie în mod clar de protecție internațională care au intrat neregular în Italia și Grecia în perioada iulie - august 2015 și în Ungaria în 2015. În ceea ce privește cazul Ungariei, se propune transferul a 54 000 de persoane care solicită protecție internațională; la sfârșitul lunii iulie a acestui an, în Ungaria s-au depus 98 072 de cereri. Astfel, măsura de transfer propusă în prezenta decizie reprezintă o repartizare echitabilă a poverii între Italia, Grecia și Ungaria, pe de o parte, și celelalte state membre, pe de altă parte.

Propunerea prevede că în cazul în care un stat membru notifică Comisiei, în circumstanțe excepționale, prezentând motive justificate în mod corespunzător compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, faptul că, temporar, nu este în măsură să participe, integral sau parțial, la transferul solicitanților, pentru o perioadă de un an, acesta ar trebui, în schimb, să contribuie la bugetul UE cu o sumă echivalentă cu 0,002 % din PIB, în vederea acoperirii asistenței de sprijinire a eforturilor întreprinse de către toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv la transfer. În cazul unei participări parțiale la transfer, suma se reduce în mod proporțional. Această sumă ar trebui alocată Fondului pentru azil, migrație și integrare, ca venituri alocate.

Trebuie să se asigure faptul că nivelul solidarității cu statele membre care trebuie să răspundă unei presiuni deosebite în ceea ce privește numărul persoanelor de transferat rămâne neschimbat. Prin urmare, alocările conform cheii de repartizare care au fost prevăzute pentru orice stat membru care a formulat o notificare acceptată de către Comisie ar trebui redistribuite celorlalte state membre.

În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a transferului în cazul în care unul sau mai multe state membre nu participă la transferul solicitanților, Comisia ar trebui investită cu competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Ar trebui să se recurgă la procedura de examinare pentru a redistribui, între restul statelor membre, alocările care conform cheii de repartizare au fost prevăzute pentru statul membru (statele membre) care nu participă, date fiind implicațiile importante ale acestei redistribuiri, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Domeniul de aplicare al procedurii de transfer prevăzute în prezenta decizie este limitat în două privințe.

În primul rând, se propune ca prezenta decizie să se aplice numai în privința solicitanților care, *prima facie*, au în mod clar nevoie de protecție internațională. Prezenta propunere definește acești solicitanți ca fiind cei care aparțin unor naționalități pentru care rata medie de recunoaștere la nivelul UE, astfel cum a fost stabilită de Eurostat, este mai mare de 75 %.

În al doilea rând, se propune ca prezenta decizie să se aplice numai în ceea ce privește solicitanții pentru care Italia, Grecia sau Ungaria ar fi, în principiu, statul membru responsabil în conformitate cu criteriile de preluare definite în Regulamentul (UE) nr. 604/2013. În acest fel, se asigură că Regulamentul (UE) nr. 604/2013 se aplică în continuare în ceea ce privește solicitanții aflați în Italia, Grecia și Ungaria, inclusiv cei cu o rată de recunoaștere mai mare de 75 %, pentru care unul dintre criteriile obiective prevăzute în respectivul regulament (de exemplu prezența membrilor de familie într-un alt stat membru) indică faptul că ar fi responsabil un alt stat membru. Prin urmare, acești solicitanți vor fi transferați către alte state membre în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 604/2013, și nu ca parte a măsurilor provizorii prevăzute în prezenta propunere. În același timp, Regulamentul (UE) nr. 604/2013 continuă să se aplice și în ceea ce privește persoanele care nu au fost transferate în cadrul mecanismului actual și care pot fi retrimise în Italia sau Ungaria de către celelalte state membre. În această ultimă privință, situația este diferită în privința Greciei, în cazul căreia statele membre au dispus suspendarea transferurilor către Grecia efectuate în temeiul Regulamentului Dublin, aplicând hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza M.S.S./Belgia și Grecia,

urmată de hotărârea N. S./Marea Britanie a Curții de Justiție a Uniunii Europene, care au confirmat existența unor deficiențe sistemice la nivelul procedurii de azil și al condițiilor de primire a solicitanților de azil în Grecia.

Propunerea instituie o procedură simplă de transfer, pentru a se asigura un transfer rapid al persoanelor în cauză în statul membru de transfer. Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact în scopul punerii în aplicare a prezentei decizii și comunică celorlalte state membre și Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) coordonatele acestui punct de contact.

Statele membre indică, periodic, numărul solicitanților care pot fi transferați pe teritoriul lor. Cu sprijinul EASO și, dacă este cazul, al ofițerilor de legătură din statele membre, Italia, Grecia și Ungaria identifică pe această bază solicitanții care ar putea fi transferați în alte state membre. În acest demers, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili. După ce statul membru de transfer își dă aprobarea, Italia, Grecia sau Ungaria trebuie să adopte o decizie oficială de transferare a unui solicitant și să i-o comunice solicitantului. Propunerea precizează că solicitanții cărora trebuie să li se ia amprente digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 pot fi transferați numai dacă li s-au luat amprente. Propunerea precizează, de asemenea, că statele membre își mențin dreptul de a refuza transferul unui solicitant în cazul în care există preocupări legate de securitatea națională sau de ordinea publică. Propunerea prevede că toate etapele procedurale trebuie efectuate cât mai curând posibil și că, în orice caz, transferul solicitantului trebuie să aibă loc în termen de cel mult două luni de la data la care statul membru de transfer indică numărul de solicitanți care ar putea fi transferați rapid, cu posibilitatea prelungirii termenului din motive justificate cu încă două săptămâni în cazul statului membru de transfer sau cu patru săptămâni în cazul Italiei, Greciei și Ungariei dacă apar obstacole practice justificate.

Pe lângă transfer, propunerea prevede și alte măsuri de sprijin care urmează să fie acordate Italiei, Greciei și Ungariei la fața locului. În special, propunerea prevede o creștere a sprijinului oferit de alte state membre Italiei, Greciei și Ungariei sub coordonarea EASO și a altor agenții relevante. Obiectivul este de a sprijini cele trei state membre, în special la verificarea migranților și în etapele inițiale ale prelucrării cererilor, precum și la punerea în aplicare a procedurii de transfer prevăzute de prezenta propunere (în special furnizarea de informații și asistență specifică pentru persoanele vizate și modalitățile practice de punere în aplicare a transferurilor).

Propunerea reiterează, de asemenea, obligația ca Italia și Grecia să actualizeze foaia de parcurs și include obligația ca Ungaria să prezinte Comisiei o foaie de parcurs care să includă măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemelor lor în aceste domenii, precum și măsuri pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei decizii. Propunerea prevede posibilitatea suspendării de către Comisie, în anumite circumstanțe, a aplicării prezentei decizii.

Propunerea include garanții și obligații specifice pentru solicitanții care fac obiectul transferului în alt stat membru. Propunerea prevede dreptul de a primi informații privind procedura de transfer, dreptul de a fi informat despre decizia de transfer, care trebuie să precizeze exact statul membru de transfer, și dreptul de a fi transferat împreună cu membrii familiei în același stat membru de transfer. Propunerea reamintește, de asemenea, obligația de a acorda prioritate interesului superior al copilului la stabilirea statului membru de transfer. Aceasta implică, printre altele, obligația ca Italia, Grecia și Ungaria să precizeze celorlalte state membre dacă solicitantul care urmează a fi transferat este un minor neînsoțit și, împreună cu statul membru care și-a manifestat interesul pentru transferul minorului respectiv, să se asigure că, înainte ca transferul să aibă loc, s-a efectuat o evaluare a

interesului superior al minorului, în conformitate cu comentariul general nr. 14 (2013) al Comitetului ONU pentru drepturile copilului, care prevede ca interesul superior al copilului să fie considerat primordial⁶. Propunerea reamintește consecințele deplasărilor secundare ale solicitanților sau ale beneficiarilor unei protecții internaționale care au făcut obiectul mecanismului de transfer bazat pe dreptul UE aplicabil în prezent, și anume în cazul în care aceștia intră fără autorizare pe teritoriul altui stat membru decât statul membru responsabil (în acest caz, statul membru de transfer).

Propunerea reamintește posibilitatea, care derivă din articolul 78 alineatul (3) din tratat, ca, pe baza unei propuneri din partea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, Consiliul să adopte măsuri provizorii în beneficiul unui alt stat membru decât Italia, Grecia sau Ungaria care s-ar confrunta cu o situație de urgență similară caracterizată de un aflux brusc de resortisanți din țări terțe. Acest lucru ar putea fi necesar mai ales în cazul în care situația din estul Ucrainei s-ar deteriora și mai mult. Propunerea prevede că aceste măsuri pot include, dacă este cazul, suspendarea obligațiilor statului membru respectiv prevăzute în prezenta decizie.

Propunerea precizează că măsurile de transfer prevăzute în prezenta decizie vor beneficia de sprijin financiar în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare (AMIF), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 516/2014. În acest scop, statele membre de transfer vor primi o sumă forfetară de 6 000 EUR pentru fiecare solicitant de protecție internațională transferat din Italia, Grecia și Ungaria în temeiul prezentei decizii. Acest sprijin financiar va fi acordat prin aplicarea procedurilor prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014. În ceea ce privește costurile transferului, propunerea prevede că Italia, Grecia și Ungaria primesc o sumă forfetară de 500 EUR pentru fiecare persoană transferată de pe teritoriul lor.

Conform propunerii, Comisia are obligația de a prezenta Consiliului, la fiecare șase luni, un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii, precum și a foilor de parcurs, pe baza informațiilor furnizate de Italia, Grecia și Ungaria.

În fine, propunerea prevede faptul că prezenta decizie se aplică persoanelor care sosesc pe teritoriul Italiei, Greciei și Ungariei cu începere de la data intrării în vigoare a deciziei. De asemenea, decizia se va aplica în cazul solicitanților care au sosit pe teritoriul acestor state membre cu o lună înainte de intrarea în vigoare a prezentei decizii.

2.2. Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii de decizie a Consiliului îl constituie articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În conformitate cu dispozițiile Protocolului nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TFUE, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse care intră sub incidența părții a treia titlul V din TFUE. Regatul Unit și Irlanda pot notifica Consiliului, în termen de trei luni de la prezentarea unei propuneri sau a unei inițiative ori în orice moment după adoptarea acesteia, că doresc să participe la adoptarea și aplicarea măsurilor propuse.

În conformitate cu dispozițiile Protocolului nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse care intră sub incidența părții a treia titlul V din TFUE. Danemarca poate, în orice moment, în

---

6

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

conformitate cu cerințele sale constituționale, să notifice celorlalte state membre intenția sa de a aplica pe deplin toate măsurile relevante adoptate în temeiul titlului V din TFUE.

Comunitatea Europeană a încheiat acorduri de asociere la „acquis-ul Dublin/Eurodac” (Regulamentul nr. 343/2003, care a fost înlocuit de Regulamentul nr. 604/2013, și Regulamentul nr. 2725/2000, care va fi înlocuit de Regulamentul nr. 603/2014) cu Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein. Această propunere de decizie nu constituie o dezvoltare a „acquis-ul Dublin/Eurodac” și, prin urmare, statele asociate nu au obligația de a notifica Comisia cu privire la acceptarea deciziei, în urma aprobării acesteia de către Consiliu. Cu toate acestea, statele asociate pot decide să participe, pe bază voluntară, la măsurile provizorii stabilite prin prezenta decizie.

2.3. Principiul subsidiarității

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere dimensiunile și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Situația de urgență creată de aflusul brusc de resortisanți ai țărilor terțe sosiți în Italia, Grecia și Ungaria, astfel cum a fost descrisă mai sus, exercită o presiune considerabilă asupra sistemelor de azil și asupra resurselor acestor țări. Drept urmare, și alte state membre pot fi afectate, date fiind mișcările secundare ale acestor persoane din Italia, Grecia și Ungaria către alte state. Este clar că acțiunile întreprinse la nivelul fiecărui stat membru nu pot răspunde în mod satisfăcător la provocările comune cu care se confruntă toate statele membre în acest domeniu. Este, prin urmare, esențial ca UE să acționeze în acest domeniu.

2.4. Principiul proporționalității

Diferitele măsuri financiare și operaționale luate până în prezent de Comisia Europeană și de EASO pentru a sprijini sistemele de azil din Italia, Grecia și Ungaria nu s-au dovedit suficiente pentru a soluționa situația de criză actuală din aceste trei state membre. Având în vedere caracterul urgent și gravitatea situației create de aflusul descris mai sus, decizia de a întreprinde, la nivelul UE, acțiuni suplimentare în ceea ce privește țările respective nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul de soluționare în mod eficace a situației. În special, propunerea prevede transferul, pe o perioadă de doi ani, din Italia, Grecia și Ungaria pe teritoriul altor state membre, a unui număr de 15 600, 50 400 și, respectiv, 54 000 de solicitanți care au nevoie în mod clar de protecție internațională. Pe baza datelor statistice pentru iulie și august 2015 în cazul Italiei și Greciei și pentru întreg anul 2015 în cazul Ungariei, raportat la numărul total al persoanelor care au trecut neregulamentar frontiera în Italia, Grecia și, respectiv, Ungaria, numărul persoanelor de transferat reprezintă 36 % în cazul Italiei, Greciei și Ungariei.

Restul resortisanților țărilor terțe care au solicitat sau nu protecție internațională nu vor face obiectul mecanismului de transfer, urmând să rămână sub responsabilitatea Italiei, Greciei și a Ungariei sau a statului care a fost identificat ca fiind statul membru responsabil în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013. În același timp, sprijinul oferit Italiei, Greciei și Ungariei de statele membre de transfer este condiționat de actualizarea sau prezentarea, de aceste trei state membre, a unor foi de parcurs, și de monitorizarea, de către Comisie, a respectării acestora. Aceste foi de parcurs includ măsurile concrete care trebuie să fie luate de Italia, Grecia și Ungaria pentru a garanta faptul că, după încheierea punerii în aplicare a procedurii

de transfer prevăzute în prezenta propunere, sistemele lor de azil și migrație vor fi mai bine pregătite pentru a face față situațiilor de presiune deosebită.

2.5. Impactul asupra drepturilor fundamentale

Ca urmare a instituirii unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei, Greciei și Ungariei, drepturile fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), ale solicitanților care au nevoie în mod clar de protecție internațională vor fi protejate.

În special, prin asigurarea unui acces rapid al persoanelor în cauză la o procedură adecvată de acordare a protecției internaționale, prezenta decizie urmărește să asigure protecția dreptului de azil și respectarea principiului nereturnării, astfel cum se prevede la articolele 18 și 19 din cartă. În plus, prin asigurarea transferului persoanelor în cauză către un stat membru care este în măsură să le ofere condiții corespunzătoare de primire și perspective de integrare, prezenta decizie urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la demnitate și protecție împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente inumane sau degradante, astfel cum se prevede la articolele 1 și 4 din cartă. Prin prezenta decizie se urmărește, de asemenea, asigurarea protecției drepturilor copilului, în conformitate cu articolul 24 din cartă, și a dreptului la reîntregirea familiei, în conformitate cu articolul 7 din cartă.

2.6. Implicații bugetare

Această propunere generează costuri suplimentare pentru bugetul UE, suma totală a acestora fiind de 780 000 000 EUR.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei, Greciei și Ungariei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din tratat, în cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei, poate adopta măsuri provizorii, în beneficiul statului sau al statelor membre în cauză.
- (2) În conformitate cu articolul 80 din tratat, politicile Uniunii în domeniul controalelor la frontieră, al azilului și al imigrației, precum și punerea lor în aplicare ar trebui să fie reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, iar actele Uniunii adoptate în acest domeniu trebuie să cuprindă măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu.
- (3) Recenta situație de criză din Marea Mediterană a determinat instituțiile Uniunii să recunoască imediat faptul că această regiune se confruntă cu fluxuri de migrație excepționale și a necesitat luarea de măsuri concrete de solidaritate față de statele membre din prima linie. În special, în cadrul unei reuniuni comune a miniștrilor afacerilor externe și interne, care a avut loc la 20 aprilie 2015, Comisia Europeană a prezentat un plan de zece acțiuni imediate care să fie întreprinse ca răspuns la această criză, printre care se numără și angajamentul de a analiza opțiunile legate de instituirea unui mecanism de transfer de urgență.
- (4) În concluziile sale din 23 aprilie 2015, Consiliul European a decis, printre altele, să consolideze solidaritatea și responsabilitatea interne, angajându-se, în special, să sporească ajutorul de urgență acordat statelor membre din prima linie, să analizeze opțiunile privind organizarea transferului de urgență între statele membre pe bază voluntară și să desfășoare echipe ale Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) în statele membre din prima linie, în vederea prelucrării în comun a cererilor de acordare de protecție internațională, inclusiv în vederea înregistrării și a prelevării de amprente digitale.
- (5) În rezoluția sa din 28 aprilie 2015, Parlamentul European a reiterat necesitatea ca Uniunea să își întemeieze răspunsul la cele mai recente tragedii din Marea Mediterană pe acțiuni de solidaritate și de distribuire echitabilă a răspunderii și să își intensifice eforturile depuse în acest domeniu în beneficiul statelor membre care primesc cel mai

mare număr de refugiați și de solicitanți de protecție internațională, în termeni absoluți sau în mod proporțional.

- (6) În cadrul reuniunii sale din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a decis, printre altele, faptul că trei dimensiuni-cheie ar trebui avansate în paralel: transferul/relocarea, returnarea/readmisia/reintegrarea și cooperarea cu țările de origine și de tranzit. Având în vedere actuala situație de urgență și angajamentul de a consolida solidaritatea și răspunderea, Consiliul European a convenit în special asupra transferului temporar și excepțional, în decurs de doi ani, din Italia și Grecia către alte state membre, a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională, la care vor participa toate statele membre. Acesta a solicitat adoptarea rapidă a deciziei Consiliului în acest sens și a concluzionat că, în acest scop, toate statele membre vor conveni prin consens asupra repartizării acestor persoane, reflectând situațiile specifice ale statelor membre.
- (7) Situațiile specifice ale statelor membre derivă în special din fluxurile de migrație din alte regiuni geografice, cum ar fi ruta de migrație din Balcanii de Vest.
- (8) Mai multe state membre s-au confruntat cu o creștere semnificativă a numărului total de migranți, inclusiv a numărului solicitanților de protecție internațională, care au sosit pe teritoriul lor în 2014, situație care s-a menținut, în unele dintre aceste state membre, în primele luni ale anului 2015. Pentru a face față acestei creșteri, câteva state membre au beneficiat de ajutor financiar de urgență din partea Comisiei Europene și de sprijin operațional din partea EASO.
- (9) Dintre statele membre care se confruntă cu o situație de presiune deosebită și având în vedere recente evenimente tragice survenite în Marea Mediterană, în special Italia și Grecia și, cel mai recent, Ungaria sunt nevoite să facă față unor fluxuri fără precedent de migranți, inclusiv de solicitanți de protecție internațională care au în mod clar nevoie de protecție internațională, care sosesc pe teritoriul lor, fapt care exercită o presiune semnificativă asupra sistemelor lor de migrație și de azil.
- (10) La 20 iulie 2015, Consiliul a convenit asupra unei abordări generale cu privire la un proiect de decizie de instituire a unui mecanism temporar și excepțional de transfer din Italia și Grecia către alte state membre al persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională. În aceeași zi, s-a adoptat prin consens o rezoluție a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, care reflectă situațiile specifice din statele membre, cu privire la transferul din Grecia și Italia a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. În decursul a doi ani, din Italia vor fi transferate 24 000 de persoane, iar din Grecia 16 000 de persoane.
- (11) În cursul ultimelor săptămâni, presiunea exercitată de migrație la frontierele externe terestre și maritime din sud a crescut din nou brusc, iar modificarea fluxurilor de migrație a continuat din zona centrală către zona estică a Mediteranei și a rutei din Balcanii de Vest către Ungaria, ca urmare a numărului tot mai mare de migranți care sosesc în și din Grecia. Având în vedere această situație, ar trebui să fie garantate măsuri provizorii suplimentare pentru a reduce presiunea în materie de azil exercitată asupra Italiei și a Greciei, precum și noi măsuri în favoarea Ungariei.
- (12) Conform datelor Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex), rutele din centrul și estul Mării Mediterane au fost principalele zone de trecere neregulamentară a frontierei în Uniune în primele opt luni ale anului 2015. De la începutul acestui an, aproximativ 116 000 de migranți au sosit

în Italia în mod neregular (inclusiv aproximativ 10 000 de migranți în situație neregulară care au fost înregistrați de către autoritățile locale, dar care urmează să fie confirmați în datele Frontex). Pe parcursul lunilor mai și iunie ale anului acesta, au fost depistate 34 691 de cazuri de trecere neregulară a frontierei de către Frontex, iar în lunile iulie și august - 42 356, ceea ce înseamnă o creștere de 20 %. O creștere puternică a fost înregistrată de Grecia în 2015, mai mult de 211 000 de migranți aflați în situație neregulară ajungând în această țară (inclusiv aproximativ 28 000 de migranți în situație neregulară care au fost înregistrați de către autoritățile locale, dar care urmează să fie confirmați în datele Frontex). Pe parcursul lunilor mai și iunie ale acestui an, au fost depistate 53 624 de cazuri de trecere neregulară a frontierei de către Frontex, iar în lunile iulie și august - 137 000, ceea ce înseamnă o creștere de 250 %. În primele opt luni ale anului 2015 au fost depistate peste 145 000 de cazuri de trecere neregulară a frontierei în Ungaria (inclusiv aproximativ 3 000 de migranți în situație neregulară care au fost înregistrați de către autoritățile locale, dar care urmează să fie confirmați în datele Frontex). Pe parcursul lunilor mai și iunie ale acestui an, au fost depistate 53 642 de cazuri de trecere neregulară a frontierei, iar în lunile iulie și august - 78 472, reprezentând o creștere de 150 %. Din numărul total al migranților aflați în situație neregulară detectați în aceste regiuni, un procent semnificativ îl reprezentau migranții proveniți din țări care, conform datelor furnizate de Eurostat, au o rată ridicată de recunoaștere a cererilor, la nivelul Uniunii.

- (13) Conform datelor Eurostat și ale EASO, în perioada ianuarie-iulie 2015, 39 183 de persoane au solicitat protecție internațională în Italia, comparativ cu 30 755 în aceeași perioadă din 2014 (ceea ce reprezintă o creștere de 27 %). În Grecia s-a înregistrat o creștere similară a numărului de cereri, numărul solicitanților fiind de 7 475 (ceea ce reprezintă o creștere de 30 %). Ungaria s-a confruntat cu o creștere foarte bruscă în prima jumătate a anului 2015, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2014: 98 072 de persoane au solicitat protecție internațională în perioada ianuarie-iulie 2015, în comparație cu 7 055 în aceeași perioadă a anului 2014. Aceasta reprezintă o creștere de 1 290 %.
- (14) Până în prezent, în cadrul politicii în materie de migrație și azil au fost întreprinse numeroase acțiuni în sprijinul Italiei și al Greciei, inclusiv prin acordarea de asistență de urgență substanțială și de sprijin operațional din partea EASO. Italia și Grecia s-au situat pe locul al doilea și, respectiv, al treilea, în clasamentul celor mai mari beneficiari de fonduri acordate în perioada 2007-2013 în cadrul programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” (SOLID) și au primit, în plus, importante fonduri de urgență. Italia și Grecia vor continua să fie principalii beneficiari ai Fondului pentru azil, migrație și integrare (AMIF) în perioada 2014-2020. Ungaria a primit 25,5 milioane EUR în perioada 2007-2013 din fondurile SOLID, inclusiv asistență de urgență, și va primi peste 64 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020 din AMIF și Fondul pentru securitate internă (Frontiere). În plus, în 2014 și 2015, i-a fost deja acordată Ungariei o asistență de urgență substanțială din ambele fonduri.
- (15) Având în vedere instabilitatea și conflictele persistente din imediata vecinătate a Italiei și Greciei, precum și repercusiunile fluxurilor migratorii asupra Ungariei, sistemele de migrație și azil ale acestor țări vor continua să se confrunte cu o presiune semnificativă, tot mai mare, fiind posibil ca un număr considerabil de migranți să aibă nevoie de protecție internațională. Acest lucru demonstrează necesitatea acută de a da dovadă de solidaritate față de Italia, Grecia și Ungaria și de a completa acțiunile de

sprijin întreprinse până în prezent în favoarea acestora cu măsuri provizorii în domeniul azilului și migrației.

- (16) Ar trebui reamintit faptul că decizia de instituire a unui mecanism de transfer temporar și excepțional din Italia și Grecia către alte state membre pentru persoane care au nevoie în mod clar de protecție internațională din [data] stabilește o obligație pentru Italia și Grecia de a oferi soluții structurale pentru a aborda presiunea excepțională exercitată asupra sistemelor lor de azil și migrație, prin instituirea unui cadru strategic solid pentru a răspunde situației de criză și intensificarea procesului de reformă în curs în domeniile menționate. Foile de parcurs pe care Italia și Grecia trebuie să le prezinte în acest scop ar trebui să fie adaptate pentru a lua în considerare această decizie. De asemenea, Ungaria ar trebui să prezinte Comisiei, la data intrării în vigoare a prezentei decizii, o foaie de parcurs care ar trebui să includă măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemului său în aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii, pentru ca, după expirarea perioadei de valabilitate a prezentei decizii, să i se permită să facă față mai bine unei posibile creșteri a aflului de migranți pe teritoriul său.
- (17) Întrucât Consiliul European a convenit asupra unui set de măsuri interconectate, Comisiei ar trebui să i se confere competența de a suspenda, după caz, aplicarea prezentei decizii, pe o perioadă limitată de timp, după ce i-a acordat statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, în cazul în care Italia, Grecia sau Ungaria nu își respectă angajamentele în această privință.
- (18) În cazul în care orice stat membru se confruntă cu o situație de urgență similară, caracterizată printr-un afl brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din tratat.
- (19) Aceste măsuri pot include, dacă este cazul, suspendarea obligațiilor statului membru respectiv prevăzute în prezenta decizie. Faptul că Ungaria nu și-a asumat angajamente în temeiul deciziei de instituire a unui mecanism temporar și excepțional de transfer din Italia și Grecia către alte state membre al persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională adoptate la [data] 2015, este luat în considerare în mod corespunzător și, în consecință, nu este necesar în prezenta decizie să se suspende în mod oficial participarea sa în conformitate cu articolul 9 din decizia respectivă.
- (20) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din tratat, măsurile prevăzute în beneficiul Italiei, al Greciei și al Ungariei ar trebui să aibă un caracter provizoriu. O perioadă de 24 luni este rezonabilă pentru a garanta că măsurile prevăzute în prezenta decizie au un impact real în ceea ce privește sprijinirea Italiei, Greciei și Ungariei pentru a face față fluxurilor migratorii semnificative pe teritoriile lor.
- (21) Măsurile privind transferul din Italia, Grecia și Ungaria prevăzute în prezenta decizie implică o derogare temporară de la norma stipulată la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁷ potrivit căreia Italia, Grecia și Ungaria ar fi fost, altfel, responsabile de examinarea unei cereri de protecție internațională pe baza criteriilor prevăzute în capitolul III din

⁷ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

regulamentul respectiv, precum și o derogare temporară de la etapele procedurale, inclusiv termenele-limită, prevăzute la articolele 21, 22 și 29 din respectivul regulament. Celelalte dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, inclusiv normele de punere în aplicare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei rămân aplicabile, inclusiv normele conținute în aceste regulamente privind obligația statelor membre care efectuează transferul de a acoperi costurile necesare transferului unui solicitant către statul membru de transfer, privind cooperarea cu privire la transferurile între statele membre, precum și privind transmiterea de informații prin intermediul rețelei electronice de comunicații „DubliNet”. Prezenta decizie implică, de asemenea, o derogare de la consimțământul solicitantului de protecție internațională, astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.⁸

- (22) Măsurile de transfer nu scutesc statele membre de aplicarea integrală a dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 604/2013, inclusiv cele legate de reunificarea familiei, protecția specială a minorilor neînsoțiți și nici de clauza discreționară din motive umanitare.
- (23) Pentru a decide care solicitanți și câți anume urmează să fie transferați din Italia, Grecia și Ungaria, a fost necesar să se aleagă criteriile care să fie aplicate, fără a aduce atingere deciziilor la nivel național privind cererile de azil. Se are în vedere instituirea unui sistem clar și operațional, bazat pe un prag al ratei medii la nivelul Uniunii a deciziilor de acordare a protecției internaționale în cadrul procedurilor în primă instanță, raportată la numărul total, la nivelul Uniunii, al deciziilor adoptate în primă instanță privind cererile de protecție internațională, utilizându-se cele mai recente date statistice disponibile, furnizate de Eurostat. Pe de o parte, instituirea acestui prag ar trebui să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că toți solicitanții care au în mod clar nevoie de protecție internațională vor fi în măsură să își exercite pe deplin și rapid dreptul la protecție în statul membru de transfer. Pe de altă parte, acesta ar împiedica, în cea mai mare măsură posibilă, situațiile în care solicitanții cu privire la care există probabilitatea să primească un răspuns negativ la cererea introdusă ar fi transferați către un alt stat membru, prelungind, astfel, în mod nejustificat, șederea acestora în Uniune. Un prag de 75 %, pe baza celor mai recente date trimestriale actualizate transmise de Eurostat pentru deciziile adoptate în primă instanță, ar trebui utilizat în prezenta decizie.
- (24) Măsurile provizorii vizează reducerea presiunii considerabile exercitate asupra Italiei, Greciei și Ungariei de fluxurile de solicitanți de azil, în special prin transferul unui număr mare de solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională care au ajuns pe teritoriul Italiei, Greciei și Ungariei după data de la care prezenta decizie devine aplicabilă. Pe baza numărului total de resortisanți ai țărilor terțe care au intrat în mod neregular în Italia, Grecia și Ungaria în 2015 și a numărului persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, ar trebui să fie transferați în total din Italia, Grecia și Ungaria 120 000 de solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Această cifră reprezintă aproximativ 62 % din totalul resortisanților țărilor terțe având în mod clar nevoie de protecție internațională care au

---

⁸ Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului (JO L 150, 20.5.2014, p. 168).

intrat în mod neregulamentar în Italia și Grecia în iulie și august 2015 și în Ungaria în cursul anului 2015. Această măsură de transfer propusă în prezenta decizie reprezintă o repartizare echitabilă a poverii între Italia, Grecia și Ungaria, pe de o parte, și celelalte state membre, pe de altă parte, având în vedere cifrele totale disponibile în 2015 privind trecerile neregulamentare ale frontierei. Comparând aceste cifre între Italia, Grecia și Ungaria, 13 % din acești solicitanți ar trebui să fie transferați din Italia, 42 % din Grecia și 45 % din Ungaria.

- (25) Transferul solicitanților care au în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui să aibă loc pe baza unei chei de repartizare stabilite în anexele I, II și III. Cheia de repartizare propusă ar trebui să se bazeze pe a) dimensiunea populației (o pondere de 40 %), b) PIB-ul total (o pondere de 40 %), c) numărul mediu al cererilor de azil raportat la 1 milion de locuitori în perioada 2010-2014⁹ (o pondere de 10 %, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populație și PIB asupra cheii, pentru a se evita un impact disproporționat al acestui criteriu asupra repartizării în ansamblu) și d) rata șomajului (o pondere de 10 %, cu un plafon de 30 % din efectul criteriilor populație și PIB asupra cheii, pentru a se evita un impact disproporționat al acestui criteriu asupra repartizării în ansamblu). Cheia de repartizare stabilită în anexele I, II și III la prezenta decizie reflectă faptul că statele membre din care va avea loc transferul nu ar trebui să fie luate în considerare în calitate de state membre de transfer.
- (26) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei, în circumstanțe excepționale, prezentând motive justificate în mod corespunzător compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, faptul că, temporar, nu este în măsură să participe, integral sau parțial, la transferul solicitanților, pentru o perioadă de un an, acesta ar trebui, în schimb, să contribuie la bugetul UE cu o sumă echivalentă cu 0,002 % din PIB, în vederea acoperirii asistenței de sprijinire a eforturilor întreprinse de către toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv la transfer. În cazul unei participări parțiale la transfer, suma ar trebui redusă în mod proporțional. Această sumă ar trebui alocată Fondului pentru azil, migrație și integrare, ca venituri alocate.
- (27) Trebuie să se asigure faptul că, în ceea ce privește numărul de persoane ce urmează să fie transferate, nivelul de solidaritate cu statul membru care se confruntă cu presiuni deosebite rămâne neschimbat. Prin urmare, cotele-părți alocate în conformitate cu cheia de repartizare care au fost prevăzute pentru orice stat membru care a depus o notificare acceptată de către Comisie ar trebui să fie redistribuite celorlalte state membre.
- (28) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a transferului în cazul în care unul sau mai multe state membre nu participă la transferul solicitanților, Comisia ar trebui investită cu competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie¹⁰.
- (29) Ar trebui să se recurgă la procedura de examinare pentru a redistribui, între restul statelor membre, alocările care conform cheii de repartizare au fost prevăzute pentru statul membru (statele membre) care nu participă, date fiind implicațiile importante ale

⁹ Pentru Croația, este luată în considerare perioada 2013-2014.

¹⁰ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

acestei redistribuiri, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (30) Fondul pentru azil, migrație și integrare (AMIF), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 516/2014, oferă finanțare pentru operațiunile de repartizare a poverii care sunt convenite între statele membre și este deschis noilor evoluții ale politicii în acest domeniu. Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 prevede posibilitatea ca statele membre să realizeze acțiuni legate de transferul solicitanților de protecție internațională în cadrul programelor lor naționale, iar articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 prevede posibilitatea alocării unei sume forfetare de 6 000 EUR pentru fiecare beneficiar de protecție internațională transferat din alt stat membru.
- (31) În scopul de a aplica principiul solidarității și al unei repartizări echitabile a responsabilităților și ținând seama de faptul că prezenta decizie constituie o nouă etapă a politicii în acest domeniu, este oportun să se asigure că statele membre care primesc solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională, transferați din Italia, Grecia sau Ungaria în temeiul prezentei decizii, primesc o sumă forfetară pentru fiecare persoană transferată, care este aceeași cu suma forfetară prevăzută la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 și se acordă în conformitate cu aceleași proceduri. Pentru aceasta este necesară o derogare limitată, temporară de la articolul 18 din Regulamentul 516/2014, întrucât suma forfetară ar trebui să fie plătită pentru solicitanții transferați, și nu pentru beneficiarii de protecție internațională. O astfel de extindere temporară a domeniului de aplicare în ceea ce privește beneficiarii potențiali ai sumei forfetare este considerată o parte integrantă a mecanismului de urgență instituit prin prezenta decizie. Mai mult, în ceea ce privește costurile legate de transferul persoanelor transferate în temeiul prezentei decizii, este adecvat să se prevadă că Italia, Grecia și Ungaria primesc o sumă forfetară în quantum de 500 EUR pentru fiecare persoană transferată de pe teritoriul lor. Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a primi prefinanțare suplimentară ce urmează să fie plătită în 2016 din Fondul pentru azil, migrație și integrare în urma revizuirii programelor lor naționale, pentru a pune în aplicare acțiunile prevăzute în temeiul prezentei decizii.
- (32) Este necesar să se asigure instituirea unei proceduri rapide de transfer și ca punerea în aplicare a măsurilor provizorii să fie însoțită de o cooperare administrativă strânsă între statele membre, precum și de sprijin operațional din partea EASO.
- (33) În cadrul întregii proceduri de transfer, până la transferul efectiv al solicitantului, ar trebui să se țină seama de considerentele de securitate națională și ordine publică. Cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale solicitantului, inclusiv a normelor relevante privind protecția datelor, în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un solicitant constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, acesta ar trebui să informeze celelalte state membre cu privire la aceasta.
- (34) Atunci când se decide care solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui transferați din Italia, Grecia și Ungaria, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolului 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹. În această privință,

---

¹¹ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

necesitățile speciale ale solicitanților, inclusiv în ceea ce privește sănătatea, ar trebui să reprezinte o preocupare majoră. Interesul copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial.

- (35) Integrarea solicitanților care au în mod clar nevoie de protecție internațională în societatea gazdă reprezintă piatra de temelie a bunei funcționări a sistemului european comun de azil. Prin urmare, în plus, pentru a decide care stat membru ar trebui să fie statul membru de transfer, ar trebui să se țină cont de calificările și caracteristicile specifice ale solicitanților respectivi, cum ar fi competențele lor lingvistice, precum și de alte indicații individuale bazate pe legături familiale, culturale sau sociale dovedite, care ar putea facilita integrarea acestora în statul membru de transfer. În cazul solicitanților deosebit de vulnerabili, ar trebui să se aibă în vedere capacitatea statului membru de transfer de a le oferi o asistență adecvată, precum și necesitatea de a se asigura o repartizare echitabilă a solicitanților respectivi între statele membre. Cu respectarea corespunzătoare a principiului nediscriminării, statele membre de transfer pot să își exprime, pe baza informațiilor de mai sus, preferințele cu privire la solicitanți, pe baza cărora Italia, Grecia și Ungaria, în consultare cu EASO și, după caz, cu ofițerii de legătură, pot să alcătuiască liste cu posibili solicitanți identificați pentru transfer în statele membre respective.
- (36) Numirea de către statele membre a unor ofițeri de legătură în Ungaria ar trebui să faciliteze punerea în aplicare eficace a procedurii de transfer, inclusiv identificarea adecvată a solicitanților care ar putea fi transferați, ținând seama în special de vulnerabilitatea și de calificările acestora. În ceea ce privește atât desemnarea ofițerilor de legătură în Ungaria, cât și îndeplinirea sarcinilor acestora, statul membru de transfer și Ungaria ar trebui să își comunice toate informațiile relevante și să continue să coopereze îndeaproape pe parcursul procedurii de transfer.
- (37) Garanțiile juridice și procedurale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 604/2013 sunt în continuare aplicabile în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii. În plus, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu procedura de transfer prevăzută de prezenta decizie, iar decizia de transfer care constituie o decizie de transfer în sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ar trebui să le fie notificată. Având în vedere că, în temeiul dreptului UE, solicitanții nu au dreptul de a alege statul membru care să fie responsabil de cererea lor de azil, aceștia ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac eficientă împotriva deciziei de transfer, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013, exclusiv în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor lor fundamentale. În conformitate cu articolul 27 din respectivul regulament, statele membre pot să prevadă în dreptul lor intern faptul că introducerea unei căi de atac împotriva deciziei de transfer nu determină în mod automat suspendarea transferului solicitantului, dar că persoana în cauză are posibilitatea de a solicita suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea unei hotărâri privind calea de atac.
- (38) Înainte și după sosirea în statul membru de transfer, solicitanții ar trebui să beneficieze de drepturile și garanțiile prevăzute de Directiva 2003/9/CE a Consiliului¹² și de Directiva 2005/85/CE a Consiliului¹³, precum și, începând cu 20 iulie 2015, de

¹² Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, 6.2.2003, p. 18).

¹³ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, 13.12.2005, p. 13).

Directiva 2013/33/UE și Directiva 2013/32/UE¹⁴ ale Parlamentului European și Consiliului, inclusiv în ceea ce privește necesitățile speciale procedurale și de primire ale acestora. În plus, Regulamentul (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului¹⁵ și, începând cu 20 iulie 2015, Regulamentul (UE) nr. 603/2013¹⁶ sunt în continuare aplicabile în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii.

- (39) Ar trebui luate măsuri pentru a se evita deplasările secundare ale persoanelor transferate, din statul membru de transfer către alte state membre, ceea ce ar putea împiedica aplicarea eficientă a prezentei decizii. În special, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu consecințele unei deplasări ulterioare neregulamentare către alte state membre și cu faptul că, dacă statul membru de transfer le acordă protecție internațională, în principiu vor avea doar drepturile aferente statutului de protecție internațională din statul membru respectiv.
- (40) În plus, în concordanță cu obiectivele stabilite în Directiva 2013/33/UE a Consiliului, armonizarea condițiilor de primire din statele membre ar trebui să contribuie la limitarea deplasărilor secundare ale solicitanților de protecție internațională, influențate de diversitatea condițiilor de primire a acestora. În vederea îndeplinirii aceluiasi obiectiv, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a impune obligații de prezentare la autorități și de a oferi solicitanților de protecție internațională condiții materiale de primire care să includă cazare, hrană și îmbrăcăminte doar în natură, precum și, după caz, de a asigura faptul că solicitanții sunt transferați direct în statul membru de transfer. De asemenea, în cursul perioadei de examinare a cererilor de protecție internațională, astfel cum se prevede în acquis-ul Schengen și în acquis-ul în materie de azil, cu excepția motivelor umanitare grave, statele membre nu ar trebui să le acorde solicitanților documente naționale de călătorie, nici să le ofere alte stimulente, cum ar fi cele financiare, care ar putea facilita deplasările neregulamentare ale acestora către alte state membre. În cazul deplasărilor neregulamentare către alte state membre, solicitanții ar trebui să fie trimiși înapoi în statul membru de transfer, în temeiul normelor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 604/2013.
- (41) Pentru a se evita deplasările secundare ale beneficiarilor de protecție internațională, statele membre ar trebui, de asemenea, să îi informeze pe beneficiari cu privire la condițiile în care aceștia pot intra și rămâne în mod legal în alt stat membru și ar putea impune obligații de prezentare la autorități. În conformitate cu Directiva 2008/115/CE, statele membre ar trebui să impună unui beneficiar de protecție internațională aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor să se întoarcă imediat în statul membru de

---

¹⁴ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului din 11 decembrie 2000 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin (JO L 316, 15.12.2000, p. 1).

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și ale Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

transfer. În cazul în care persoana refuză să se întoarcă în mod voluntar, returnarea în statul membru de transfer ar trebui să fie executată forțat.

- (42) În plus, dacă acest lucru este prevăzut în legislația națională, în cazul returnării forțate în statul membru de transfer, statul membru care execută returnarea forțată poate decide să emită o interdicție națională de intrare care ar împiedica beneficiarul, pentru o anumită perioadă de timp, să reentre pe teritoriul statului membru respectiv.
- (43) Deoarece scopul prezentei decizii este să soluționeze o situație de urgență și să sprijine Italia și Grecia să își consolideze sistemele de azil, aceasta ar trebui să le permită să încheie, cu sprijinul Comisiei Europene, acorduri bilaterale cu Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția privind transferul persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei decizii. Aceste acorduri ar trebui să reflecte și elementele principale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer și drepturile și obligațiile solicitanților, precum și cele referitoare la Regulamentul (UE) nr. 604/2013.
- (44) Sprijinul specific oferit Italiei, Greciei și Ungariei prin mecanismul de transfer ar trebui să fie completat cu măsuri suplimentare, de la sosirea resortisanților țărilor terțe pe teritoriul Italiei, al Greciei și al Ungariei până la finalizarea tuturor procedurilor aplicabile, coordonate de către EASO și de către alte agenții relevante, cum ar fi coordonarea de către Frontex a returnării resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul să rămână pe teritoriul respectiv, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/115/CE.
- (45) Deoarece obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (46) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă.
- (47) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre respective și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.]

SAU

- (48) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, statele membre respective nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.]

SAU

- (49) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior,

Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

- (50) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.]

SAU

- (51) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și-a notificat (, prin scrisoarea din...,) dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (52) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.]
- (53) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (54) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1 **Obiect**

Prezenta decizie instituie măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei, al Greciei și al Ungariei, pentru a le sprijini să facă față mai bine situației de urgență caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul lor.

Articolul 2 **Definiții**

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „cerere de protecție internațională” înseamnă o cerere de protecție internațională astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷;

---

¹⁷ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut

- (b) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;
- (c) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară, astfel cum sunt definite la articolul 2 literele (e) și (g) din Directiva 2011/95/UE;
- (d) „membri de familie” înseamnă membrii de familie definiți la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;
- (e) „transfer” înseamnă transferul unui solicitant de pe teritoriul statului membru pe care criteriile prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 îl indică drept responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a acestuia către teritoriul statului membru de transfer;
- (f) „stat membru de transfer” înseamnă statul membru care devine responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013, a unui solicitant în urma transferului său pe teritoriul acestui stat membru.

Articolul 3 ***Domeniul de aplicare***

1. Transferul are loc numai în ceea ce privește solicitanții care și-au depus cererea de protecție internațională în Italia, Grecia sau Ungaria și pentru care statele respective ar fi fost, altfel, responsabile în temeiul criteriilor de determinare a statului membru responsabil prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013.
2. Transferul în temeiul prezentei decizii se efectuează numai în ceea ce îi privește pe solicitanții care aparțin unor naționalități pentru care procentajul deciziilor de acordare a protecției internaționale din totalul deciziilor în primă instanță cu privire la cererile de protecție internațională, astfel cum sunt menționate în capitolul III din Directiva 2013/32/UE¹⁸, este, în conformitate cu cele mai recente date privind cifrele medii la nivelul întregii UE publicate de Eurostat, de cel puțin 75 %. În cazul apatrizilor, se ia în considerare țara reședinței obișnuite anterioare. Actualizările trimestriale se iau în considerare numai în ceea ce privește solicitanții care nu au fost identificați deja ca solicitanți care ar putea fi transferați în conformitate cu articolul 5 alineatul (3).

Articolul 4 ***Transferul solicitanților în statele membre***

1. Solicitanții se transferă în alte state membre după cum urmează:
  - (a) 15 600 de solicitanți se transferă din Italia către teritoriul celorlalte state membre, conform anexei I;

---

uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

¹⁸ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

- (b) 50 400 de solicitanți se transferă din Grecia către teritoriul celorlalte state membre, conform anexei II;
- (c) 54 000 de solicitanți se transferă din Ungaria către teritoriul celorlalte state membre, conform anexei III.
2. În circumstanțe excepționale, în termen de o lună de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, un stat membru poate să notifice Comisiei faptul că, temporar, nu este în măsură să participe, integral sau parțial, la transferul solicitanților din statele membre care beneficiază de procedura de transfer, prezentând motive justificate în mod corespunzător compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Comisia evaluează motivele invocate și emite o decizie adresată statului membru respectiv. În cazul în care Comisia constată că notificarea este justificată în mod corespunzător, statul membru este scutit, pentru o perioadă de un an, de obligația de a participa la transferul solicitanților în temeiul prezentei decizii și, în schimb, contribuie la bugetul UE cu o sumă echivalentă cu 0,002 % din PIB; în cazul unei participări parțiale la transfer, suma se reduce în mod proporțional. Această contribuție se utilizează la finanțarea asistenței care sprijină eforturile întreprinse de toate celelalte state membre pentru a face față situației de criză și consecințelor neparticipării statului membru respectiv, în temeiul dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului¹⁹. Contribuția constituie venituri alocate în sensul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului²⁰.
3. Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care redistribuie celorlalte state membre alocările conforme cu cheia de repartizare care au fost prevăzute pentru orice stat membru care a efectuat o notificare acceptată de către Comisie în temeiul alineatului (2), în conformitate cu cheia de repartizare stabilită în anexele I, II și III. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 5 **Procedura de transfer**

1. În scopul cooperării administrative necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, fiecare stat membru desemnează un punct de contact național, a cărui adresă o comunică celorlalte state membre și EASO. Statele membre, în colaborare cu EASO și cu alte agenții relevante, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a institui o cooperare directă și un schimb de informații între autoritățile competente, inclusiv cu privire la motivele menționate la alineatul (7).
2. La intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, statele membre indică numărul de solicitanți care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor, precum și orice alte informații relevante.

¹⁹ JO L 150, 20.5.2014, p. 168.

²⁰ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

3. Pe baza acestor informații, Italia, Grecia și Ungaria, cu sprijinul EASO și, dacă este cazul, al ofițerilor de legătură ai statelor membre menționați la alineatul (8), identifică solicitanții individuali care ar putea fi transferați în alte state membre și, cât mai curând posibil, transmit toate informațiile relevante punctelor de contact din statele membre respective. În ceea ce privește transferul, se acordă prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE.
4. În urma aprobării din partea statului membru de transfer, Italia, Grecia și Ungaria iau o decizie, cât mai curând posibil, privind transferul fiecăruia dintre solicitanții identificați către un anumit stat membru de transfer, în consultare cu EASO, și transmit solicitantului o notificare în acest sens în conformitate cu articolul 6 alineatul (4). Statul membru de transfer poate decide să nu aprobe transferul unui solicitant numai în cazul în care există motive întemeiate, astfel cum sunt menționate la alineatul (7).
5. Se poate propune transferul solicitanților cărora trebuie să li se ia amprente digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 numai dacă li s-au luat amprente și dacă acestea au fost transmise sistemului central Eurodac, în temeiul regulamentului respectiv.
6. Transferul solicitantului pe teritoriul statului membru de transfer are loc cât mai curând posibil de la data notificării, către persoana vizată, a deciziei de transfer menționate la articolul 6 alineatul (4). Italia, Grecia și Ungaria transmit statului membru de transfer data și ora transferului, precum și orice alte informații relevante.
7. Statele membre își rezervă dreptul de a refuza transferul unui solicitant numai atunci când există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru securitatea lor națională sau ordinea lor publică sau atunci când există motive întemeiate pentru a aplica dispozițiile privind excluderea prevăzute la articolele 12 și 17 din Directiva 2011/95/UE.
8. Pentru punerea în aplicare a tuturor aspectelor procedurii de transfer descrise la prezentul articol, statele membre pot decide să trimită ofițeri de legătură în Italia, Grecia și Ungaria, după ce au făcut schimb de toate informațiile relevante.
9. În conformitate cu acquis-ul UE, statele membre pun în aplicare integral obligațiile care le revin.
10. În consecință, Italia, Grecia și Ungaria garantează identificarea, înregistrarea și prelevarea de amprente digitale pentru procedura de transfer și asigură mijloacele necesare în acest sens. Solicitanții care eludează procedura de transfer sunt excluși de la transfer.
11. Procedura de transfer prevăzută la prezentul articol se finalizează cât mai repede posibil și în termen de cel mult două luni de la indicația oferită de către statul membru de transfer menționată la alineatul (2), cu excepția cazului în care aprobarea de către statul membru de transfer menționată la alineatul (4) are loc cu mai puțin de două săptămâni înainte de expirarea termenului de două luni. În acest caz, termenul de finalizare a procedurii de transfer poate fi prelungit cu o nouă perioadă de cel mult două săptămâni. În plus, acest termen poate fi, de asemenea, prelungit cu încă o perioadă de patru săptămâni, după caz, în cazul în care Italia, Grecia sau Ungaria invocă obstacole obiective de ordin practic care împiedică efectuarea transferului.
12. În cazul în care procedura de transfer nu se finalizează în acest termen și cu excepția cazului în care Italia, Grecia sau Ungaria convin cu statul membru de transfer o prelungire rezonabilă a termenului, Italia, Grecia și Ungaria rămân responsabile de

examinarea cererii de protecție internațională în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013.

13. În urma transferului solicitantului, statul membru de transfer prelevează și transmite sistemului central EURODAC amprente digitale ale solicitantului, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și actualizează seturile de date în conformitate cu articolul 10 și, după caz, cu articolul 18 din regulamentul respectiv.

Articolul 6

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională care intră sub incidența prezentei decizii

1. Atunci când pun în aplicare prezenta decizie, statele membre acordă o importanță primordială interesului copilului.
2. Statele membre se asigură că membrii de familie care intră sub incidența prezentei decizii sunt transferați pe teritoriul aceluiași stat membru.
3. Înainte de a lua decizia privind transferul unui solicitant, Italia, Grecia și Ungaria informează solicitantul, într-o limbă pe care acesta o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în legătură cu procedura de transfer prevăzută în prezenta decizie.
4. După luarea deciziei de a transfera un solicitant și înainte de transferul efectiv, Italia, Grecia și Ungaria notifică în scris persoanei în cauză decizia privind transferul. Decizia respectivă indică statul membru de transfer.
5. Dacă un solicitant sau un beneficiar de protecție internațională intră pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de transfer fără să îndeplinească condițiile de ședere în acel alt stat membru, acestuia i se cere să se întoarcă imediat și este reprimat de statul membru de transfer.

Articolul 7

Sprijin operațional pentru Italia, Grecia și Ungaria

1. Pentru a sprijini Italia, Grecia și Ungaria să facă față mai bine presiunii excepționale asupra sistemelor lor de azil și migrație cauzate de presiunea sporită exercitată în prezent de migrație asupra frontierelor lor externe, statele membre își intensifică sprijinul operațional în cooperare cu Italia, Grecia și Ungaria în domeniul protecției internaționale prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și alte agenții relevante, în special prin furnizarea de experți naționali pentru următoarele activități de sprijin, după caz:
  - (a) verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc în Italia, Grecia și Ungaria, inclusiv identificarea clară, prelevarea amprentelor lor digitale și înregistrarea acestora, și după caz, înregistrarea cererilor lor de protecție internațională și, la cererea Italiei, Greciei și a Ungariei, prelucrarea inițială a acestora;
  - (b) furnizarea informațiilor și a asistenței specifice de care pot avea nevoie solicitanții sau solicitanții potențiali care ar putea face obiectul transferului în temeiul prezentei decizii;

- (c) pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare a resortisanților țărilor terțe care fie nu au solicitat protecție internațională, fie nu mai au dreptul de a rămâne pe teritoriu.
2. În plus față de sprijinul acordat în temeiul alineatului (1) și în scopul de a facilita punerea în aplicare a tuturor etapelor procedurii de transfer, Italiei, Greciei și Ungariei li se acordă un sprijin specific, după caz, prin intermediul unor activități pertinente coordonate de către EASO, Frontex și alte agenții relevante.

Articolul 8

Măsuri complementare care trebuie luate de Italia, Grecia și Ungaria

1. Ținând cont de obligațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Decizia [YZY/2015] din [data] 2015 de instituire a unui mecanism temporar și excepțional de transfer din Italia și Grecia către alte state membre al persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, Italia și Grecia notifică, până la [o lună de la intrarea în vigoare a prezentei decizii], o foaie de parcurs actualizată, ținând seama de necesitatea de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii.
2. La data intrării în vigoare a prezentei decizii, Ungaria prezintă Comisiei o foaie de parcurs care include măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemelor sale din aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii. Ungaria pune integral în aplicare foaia de parcurs respectivă.
3. În cazul în care Italia, Grecia sau Ungaria nu respectă o obligație prevăzută la alineatul (1) sau (2), Comisia, după ce i-a acordat statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, poate decide să suspende aplicarea prezentei decizii în ceea ce privește statul membru respectiv pentru o perioadă de până la trei luni. Comisia poate decide să prelungească această suspendare o dată, pentru o perioadă suplimentară de până la trei luni. Suspendarea nu aduce atingere transferurilor solicitanților care urmează să fie efectuate după aprobarea din partea statului membru de transfer prevăzută la articolul 5 alineatul (4).

Articolul 9

Alte situații de urgență

În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, Consiliul poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din tratat. Aceste măsuri pot include, dacă este cazul, suspendarea participării statului membru respectiv la procedura de transfer prevăzută în prezenta decizie, precum și eventuale măsuri compensatorii pentru Italia, Grecia și Ungaria.

Articolul 10

Sprijin financiar

1. Pentru fiecare persoană transferată în temeiul prezentei decizii:
- (a) statul membru de transfer primește o sumă forfetară de 6 000 EUR;
- (b) Italia, Grecia și Ungaria primesc o sumă forfetară de 500 EUR.

2. Acest sprijin financiar se acordă prin aplicarea procedurilor prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014. Prin derogare de la măsurile de prefinanțare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 514/2014, statelor membre li se plătește în 2016 o sumă de prefinanțare echivalentă cu 50 % din suma totală alocată în temeiul prezentei decizii.

Articolul 11

Cooperarea cu statele asociate

Cu sprijinul Comisiei, se pot încheia acorduri bilaterale între Italia, Grecia și Ungaria și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția privind transferul solicitanților de pe teritoriul Italiei, al Greciei și al Ungariei pe teritoriul unuia dintre aceste din urmă state. În acordurile respective se ține seama în mod corespunzător de elementele principale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer și la drepturile și obligațiile solicitanților.

Articolul 12

Informare

Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre și agențiile relevante, o dată la șase luni, Comisia prezintă Consiliului un raport referitor la punerea în aplicare a prezentei decizii.

De asemenea, o dată la șase luni, Comisia prezintă Consiliului un raport referitor la punerea în aplicare a foilor de parcurs menționate la articolul 8, pe baza informațiilor furnizate de Italia, Grecia și Ungaria.

Articolul 13

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 604/2013. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie²¹.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

1. Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Prezenta decizie se aplică până la [24 de luni de la intrarea în vigoare].

---

²¹ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

3. Prezenta decizie se aplică persoanelor care ajung pe teritoriul Italiei, al Greciei și al Ungariei începând cu *[data exactă a intrării în vigoare]* și până la *[data exactă a intrării în vigoare plus 24 de luni]*, precum și solicitanților care au ajuns pe teritoriul statelor membre respective începând cu *[1 lună înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive]*.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*